

fri for Militærtjeneste eller ikke. Jeg mente derfor, at i saadanne Tilfælde burde man ikke uden videre afvise en Mand, men der burde træffes Foranstaltninger til, at han kunde blive undersøgt af en Læge og faa en Attest, saa at det kunde blive godtgjort, om han virkelig lider af den af ham opgivne Legemsfejl eller ikke. Nu kan det at blive undersøgt hos en Læge og faa en Lægeattest for mange medføre en ret følelig Udgift, men naar det er Staten, der foranlediger eller paabyder, at Manden skal fremstille sig til Sessionen, kunde det ogsaa være Statens Pligt i saadanne Tilfælde at stille en Læge til Raadighed, hos hvilken vedkommende kunde blive undersøgt og faa Attesten gratis.

Jeg ved naturligvis, at naar Sessionen kun afholdes en enkelt Dag i en By, kan man ikke sige til Manden, at han skal møde igen næste Dag paa samme Sted. Her i København, hvor Sessionen afholdes i 5—6 Uger kunde det let lade sig gøre, der var ikke noget i Vejen for at en saadan Mand kunde faa Lov til at fremstille sig en anden Dag og møde med den Attest, som var nødvendig for at godtgøre sin Legemsvagthed. Men jeg synes, at man ogsaa ude i Provinserne kunde læmpe sig lidt efter Forholdene. Jeg kan ikke se andet, end at en Mand, der bliver afvist i Roskilde, maatte kunde fremstille sig den næste Dag paa Sessionen i Holbæk, og det er sikkert, at mangan en gerne vilde gøre dette for at faa afgjort det Spørgsmaal, om han skulde være Soldat eller ikke. Jeg har som sagt fremdraget dette Spørgsmaal, og tillader mig at henstille til den ærede Minister, om han ikke vil overveje det og mulig træffe Foranstaltninger til, at saadanne Attester kunne blive udstedt vederlagsfrit.

K. Kristiansen: Jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) i de Udtalelser, der ere fremkomne fra ham angaaende Lægeattester ved Sessionerne. Det har ikke været brugt i tidligere Tid at afvise de værnepligtige, fordi de ikke mødte med Lægeattester angaaende Syn og Hørelse. Da det nu er kommet i Brug, synes jeg, det er ikke mere end rimeligt, at Staten afholder Udgifterne derved. Jeg syntes for Resten, den Gang vi havde Samraad med Ministeren og Sagen, at han ikke stillede sig helt uvillig til Tanken, og jeg antog, at Ministeren kunde gaa med til, naar en værnepligtig er sendt hjem en Gang uden at blive behandlet,

at man da, anden Gang han mødte, kunde tildele vedkommende Understøttelse til Lægeattest, og jeg haaber, at den ærede Minister vil stille sig saa velvilligt ad Aare, at disse Attester kunne blive udstedte uden Betaling for dem, der møde paa Sessionen.

I det samme Samraad, der er omtalt under Nr. 78 i Betænkningen, har der været forhandlet om, at Marchpenge i Fremtiden kunne blive udbetalte af Lægds mændene til de hjempermitterede Soldater. Det er et Ønske, jeg har udtalt for flere Aar siden. Det vil skaane de hjempermitterede for baade Udgifter og Tidsspilde, om de kunde faa Pengene udbetalte der, i Stedet for at de først skulde rejse hjem og faa Hjemsendelsespasset paategnet af Lægdsmanden, og derefter rejse til Byen, maaske flere Mil borte, for at faa Marchpenge udbetalte. Jeg forstod ogsaa Ministeren saaledes, at han mente, at en saadan Ordning kunde blive indført. Maaske det saa kunde hjælpe til, at det andet Spørgsmaal, jeg har draget frem, nemlig om Lønninger til Lægsmændene, kunde faa sin Løsning, saaledes at der blev tillagt disse et passende Vederlag for deres Arbejde. Naar Lægds mændene overtage Udbetalingen af Marchpengene, faa de endnu mere Arbejde, og saa kunde Ministeren maaske gaa med til, at de fik en rimelig Løn for det Arbejde, de udføre i Statens Tjeneste.

Justitsministeren (Alberti): Jeg ønsker først at rette en Tak til Udvalget for den velvillige Modtagelse, det har givet de Ændringsforslag, der af mig ere stillede til mit Budget, og kan ganske tiltræde den ærede Ordførers Udtalelser angaaende dem.

De to Spørgsmaal, som have været Genstand for Samraad, have jo været overvejede tidligere. Om Spørgsmaalet angaaende Lægeattester, som blev fremdraget af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, kan jeg kun sige, at jeg principielt set sympatiserer med det ærede Medlems Standpunkt, og jeg har gjort Forsøg paa, om det kunde være muligt at bringe en tilfredsstillende Ordning til Veje, men det er klart, at saadanne Attester ville koste Penge, og det er lige saa klart, at under en saadan Ordning, som paatænkt af det ærede Medlem, og som ogsaa under tidligere Forhandlinger har været anført, maatte disse Lægeattester betales af Staten. Men der er den store Vanskelighed derved, at det er ikke muligt at faa fuldstændig Ligestilling mellem alle